ТОВАРИЩІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИЩІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

З ДНЯ НА ДЕНЬ ПОВТОРЯЮТЬ БЕЗРОБІТНІ СВОЮ МАНДРІВКУ ПОПІД ОФІСИ МАЙНІВ

Савт Поркюпайн, Онт.

По всіх закутинах Канади поширилось страшно безробіття. Всюди підносяться голоси протесту безробітних, щоб дати їм працю або хліба, всюди безробітні організують товариства безробітних, устроюють демонстрації, посилають свої делегації з домаганням до міських управ, щоб заспокоїли голод безробітних. Тільки ми в північнім Онтеріо знаємо, що й нарікати.

Будь-хто з-поза нашого округа може собі подумати, що тут безробіття зовсім немає, а робітники цілком задоволені. Але так воно не є. В північнім Онтеріо також є тисячі безробітних голодних, котрі щодня вистоюють під брамами майнерських офісів з надією, що може сьогодні найдуть працю. Одначе, таких щасливців дуже мало. Ще той, хто має сто доларів, може купити працю для себе й такий ще має надію на працю. Хто не має цента при душі, в того надія на запродання себе дуже мала.

Є такі робітники, що вже по 6—8 місяців ходять за роботою й ще її не мають.

А пани вийдуть з офісу, порахують, скільки прийшло продати себе, покличуть двох-трьох до офісу, випитають про все докладно й говорять, що колись пізніше дамо вам роботу, бо зараз нам не треба. Просто так і глумлять собі з голодних безробітних. А безробітні вертають цілою армією в місто з похиленими головами, нарікають на свою долю, виявляють один одному своє нужденне життя, а прийшовши в місто, розсипаються одинцем де хто може, щоб ждати другого дня й повторяти ту саму мандрівку під браму майнерського офісу.

Про організування безробітних годі почути між тутешніми безробітними. Вони не бачуть того, що тільки організованим фронтом можна вибороти кращі життєві умовини. Мало хто з безробітних заходить до робітничих домів (хоч вони є майже в кожній місцевости), виправдуючись, що не мають чим заплатити вступ при дверях.

Такі виправдання є помильові кожного безробітного, хто так думає й кожний безробітний повинен як найбільше вказати до Укр. Роб. Дому, де можна почути лекції, пояснення, голосні читання, дискусії на ріжні теми. Там неодин взнає, чому кожний безробітний знаходиться в критичнім положенню. Не наріканнями здобувається кращі життєві умовини, а організованою силою. Щоби зрозуміти яка в організації сила, треба читати робітничу літературу й пресу, вчащати до робітничих домів, здобувати освіту, ставати в лави організованого пролетаріяту, котрий під проводом компартії Канади попровадить до певної побіди.

Робкор.

БЕЗРОБІТНІ ДІ ПЕС КОРМЛЯТЬСЯ РИБОЮ, ЩОБ ВРЯТУВАТИ СЕБЕ ВІД ГОЛОДОВОЇ СМЕРТИ

Ді Пес, Ман.

Ще ніколи не приходило безробіття в Ді Пес до так високого степення як тепер. Зараз находиться в цьому містечку поверх тисяча таких робітників, що не мають цента при собі на борт і вони змушені ловити рибу та й тим кормитися.

Найтяжче відчувають цю кризу новоприбувші іміґранти, яких сюди приїхало також багато. Їм в краю обіцяли золоті гори, а тут вони мусять страдатися, щоб спастись від голодової смерти.

Сотки робітників щоденно звичікують роботи коло офісу, але все надармо, з чим прийдуть, з тим і відійдуть. Роботодавці кажуть їм ще чекати, мовляв, наразі нічого немає.

Хоч зі всіх боків стає тяжко жити робітникам, але вони на це не зважають, бо коли зачиниться офіс, багато з їх йде до пул руму і в кого ще який цент той бере в руки патика, тай гониться кругом стола і каже, що він як грає, то про всю журбу забуває.

Коли тим грачам радиш передплатити газету і замісць штовхання кулі використати час на щось краще, тоді вони відказуються, що в їх грошей немає. Та щоби нам позбутися цих тяжких умовин життя, ми повинні всі залишити власне шкідливу гру, а стати в ряди робітничих організацій, бо хто не йде з робітниками, той проти їх йде. Тільки спільними силами зможемо скинути з себе тяжке ярмо недолі.

Очевидець.

ВАЖКО ЖИВУТЬ НЕОРГАНІЗОВАНІ РОБІТНИКИ

Фітсрой Гарбор, Онт.

У Фітсрой Гарбор, Онт., Моров Беті Компанія будує великий павер гавз, де працює українських робітників до тисячі чоловіків. Робота дуже тяжка, а плата по 30 ц. на годину. За борт беруть по $1.05 в день. Недивлячись на те, що сама по собі робота тяжка, кожний робітник самий старається в роботі бути добросовісним і виконує її як найліпше. Но не дивлячись на добросовісний труд робітника, адміністрація від самого супрідента до форемана поводиться з робітниками по тваринному й такий режім для робітника є невиносимий. На кожному кроці робітника підганяють, а наколи робітник обстане за собою, так йому зараз видають тайм.

Був ще такий случай, що воркінґ бос видав робітникові тайм і ще вдарив його в груди.

Отака доля гірка наших українських робітників неорганізованних.

Тепер опишу положення покалічених наших товаришів робітників. Один робітник по назві Алик Лійка при виконанню своєї роботи впав з кари і побив о рельсу голову та зломав 2 ребра. Робітники принесли його півмертвого до кемпи і положили на його ліжко. Через кілька хвилин прийшов до його доктор зробив перевязку на голові, а на ребрах приложив плястра. Це діялося 29 марта ц. р., а по 29 квітня помочі ніякої тому робітникові не дають. Як положили його в ліжко, так і лежить в кемпі, де поміщається сорок робітників. До шпиталю не відсилають, не дивлячись на те, що він кілька разів просився, щоби його одправили в госпиталь. При тому побитий робітник має зароблених 35 доларів, котрих він просив щоби йому видали з офісу. Він хотів їхати вже на свій кошт до шпиталю, то на офісі сказали, що видати не можуть, бо належиться їм за борт за час пролежаний в каліцтві. Так, що робітникові не досить того що стратив здоровля на їх роботі, а ще повинен і заплатити за його.

Робітник.

І ЧОМУ ВИ НЕ ПИШЕТЕ ПРО ВАШІ ЗМАГАННЯ? — СКАЖІТЬ

Вестон, Онт.

Чимало є зараз дописів в "УРВ" з усіх станків праці, їх пишуть робкори й дописувачі, одначе мало трапляється дописів, які обговорювали б постанови 11 зїзду ТУРФДім та подавали плян кампанійних змаганнів в організаційно-освітній праці. А вже головно повинні були подавати дописувачі справу кампанії у придбанні членів і членкинь до ТУРФДім.

Двомісячна кампанія, визначена зїздом вже промнула, а про висліди її не чути нічого на сторінках нашої преси. Все-ж таки цікаво знати, як вичала кампанія, де й які відділи наших організацій її переводили в себе на місцях та з яким успіхом.

Я мів нагоду бути одного разу на масовому мітінґу в Торонто, де повинні були роздавати оті аплікаційні картки щодо вписування в члени наших організацій. Ті аплікаційні картки й роздавали на мітінґу, робітники й робітниці забірали їх, щоб виповнити й назад передати секретареві до вписання, одначе, про це ніхто не писав до "УРВ" й не знати, який був вислід з цього.

Правда, є ще чимало таких робітників і робітниць, які ще говорять, що їм не треба належати до організації, бо організація їм їсти не дасть. Забувають вони, що саме шляхом організованим можуть робітники здобути для себе й своєї рідні краще життя а тим самим ота організація допоможе їм вибороти кращі умовини життя й праці. Й зараз вчас великої праці над освідомлюванням тих, що стоять ще поза організацією, треба взятися усім, хто почуває себе на силах своїм трудом зєднати хоч пару робітників і робітниць для боєвих робітничих організацій.

От я й ще декилька товаришів, які лікуються в тутешній санаторії, теж працюємо в тому напрямку. Читаємо робітничі часописи, розводимо дискусії, обговорюємо питання дня. Нас слухають хорвати, словінці, українські робітники й інші. Так ми працюємо хворі, що самі лікуємося з того здоровля, яке вцесав в нас капітал. А що-ж роблять ті робітники, які почувають себе покищо здоровими? Напишіть про це, хай і ми прочитаємо тут в санаторії про вашу роботу вчас кампанійного змагання. Пишіть, не зволітайте!

Ів. П—к

ДОНОСИТЬ НА МАЙНЕРІВ КОМПАНІЙНИМ БОСАМ

Вейн, Алта.

В місцевости Вейн робітники 1928 року провадили досить завзяту боротьбу з майновласниками. У тій боротьбі брав активну участь один активний майнер. За активність в цій боротьбі цей майнер здобув велику симпатію між майнерами. Пізніше, як майновласники трьох копалень визнали, майнері зійшлися на свої збори і рішили вибрати отого майнера постійним секретарем юнії з платнею $175 місячно.

Після рішення цей майнер встав і подякував присутним майнерам за їхню щирість до него і обіцяв майнерам, що буде для них працювати щиро наскільки вистарчить в його енергії. До цего часу цей майнер змінив свої погляди. Зараз він працює не в користь майнерів, а накидається на них, як лютий звір у найгірший підлий спосіб. Зараз цей майнер секретар юнії став не працівником, але компанійним донощиком. Доносить майновласникам неправдиві й брехливі вісти на активних товаришів, що працювали і зараз працюють щиро у трейд-юнійному русі.

На 15 червня наш секретар юнійний утікав з галі, як покликали тих товаришів, що хотіли доказати йому, що він компанійний донощик й намагається дисткримінувати товаришів. Та зараз майнерам треба взятися до щирої праці, щоб усунути таких донощиків з майнерської організації.

Місцевий.

НОВОПРИБУВШІ ІМІҐРАНТИ ПОВИННІ ЙТИ В ЛАВИ БОЄВИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Капускейсінг, Онт.

Я хоч не є жадним передплатником робітничої преси, бо не-працюю від пів року, від коли до Канади приїхав то прошу помістити о скілько можливий мій допис, як пересторогу для новоприбулих іміґрантів. Хоч я не є передплатником проте я є читачем і симпатиком "Українських Робітничих Вістей", а внедовгім часі стану передплатником.

Не зважаючи на страшне безробіття в цій обіцяній землі, компанії дальше спроваджують іміґрантів, які то збільшають ряди безробітної армії. Звичайно, на таких новоприбулих іміґрантів чигає ціла зграя релігійних і національно-фашістських груп, яких то провідники за жменю панських відпадків провадять огидну запроданну роботу використовуючи при тім темних робітників для своєї преси, для протиробітничих демонстрацій і інших чорних діл.

Тому новоприбулі еміґранти, передовсім українці не повинні датися заманути в панські кліщі, та не виступати проти робітничих інтересів, а, навпаки новоприбувші іміґранти повинні вступати в ряди членів щиро робітничих організацій як ТУРФДім, РЗТ як рівнож в революційні трейд юнії, та читати щиро робітничі книжки та журнали і взагалі пресу революційного змісту. Новоприбувші іміґранти неповинні піддержувати чорну й підлу роботу решток контрреволюціонерів, та не помагати запродувати свої робітничі інтереси та своїх батьків, братів у панську неволю. Ми повинні читати здебільша видання Радянської України, та тим збільшувати свою клясову свідомість. А треба знати, що Радянська Україна за останних 10 літ видала стілько книжок та брошур ріжного змісту, що Галичина за час свойого існовання не спромоглась на це.

Процес "СВУ", що недавно покінчився в Харкові, столиці Радянської України, показав наглядно, яку то ролю відіграє українська буржуазія. В теорії голосять про "незалежну Україну", а в практиці, як виявилось на процесі, ті контрреволюціонери (де яких належать і канадийські патріотичні угруповання) укладали пляни повалити радянську владу та поділити Україну між Польщу й Німеччину. Нічого собі програма. Недобитки зцева з "Канадийського Фармера" утворили "Лігу Британських Українців", яка стремить зробити Україну англійською колонією, щось в роді Палестини чи Індії, де англійський капіталізм тягне останні соки з робітничо-селяської кляси.

Процес "СВУ" отворив неодному очі, який до цего часу поділяв панську програму жовтоцних патріотів. Тому і новоприбувші іміґранти повинні подумати, кому служила українська буржуазія і що українському робітникові не місце стояти в їхніх організаціях.

Тому новоприбулі українські робітники й робітниці добре мусять стерегтись та поборювати усюди оту їх патріотичну запроданчість. Запродали патріоти Галичину, Буковину, Прикарпатську Україну, думали запродати і Радянську Україну і запродують де можуть робітничі інтереси. Та робітничо-селянський суд виміряв їм заслужену кару, бо-ж і вони самі засудили свою зраду ницьку, запроданчу роботу.

Отже, для новоприбулих іміґрантів випливає потреба лучитись вже з організованими робітниками та боротись за робітничі права, за повалення капіталістичного режіму, який у гнітає мільйони працюючих мас. А злучившись з робітниками світу повалять капіталізм в цілім світі, встановлять всесвітну радянську владу та заживуть разом в братерській згоді вільним життям. А час той недалекий.

М. С.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Робітник, Едмонтон, Алта.

Ваш "допис", в якому ви по босівськи заявляєте, що "Як відроблю два тижні, то дістану чека на свою платню", не буде поміщений, бо ви мабуть даєте зараз свій підпис лише на чек, про який згадуєте. У вас немає навіть відваги підписати своє ймення під дописом. Заговорите й ви іншою мовою, коли одного дня вам не дадуть вже підписувати чека. А цього ви сподівайтеся. Вашого листа ми триматимемо до того часу, щоб вам його пригадали колись.

СПРАВЛЯЮ ПОМИЛКУ.

Кенора, Онт.

Допис поміщений в "УРВ" дня 14 червня п. н. "Просвітяне вже злигалися з консерватами до виборів", не був надісланий з Канора, Саск., як було подано в "УРВ", а мало бути з Кенора, Онт. Уважаю за потрібне спростувати цю помилку, щоб товаришам в Канора, Саск., не зробити неприємности. Думаю, що помилка була моя, що не подав назви провінції.

Робітник.

ВІДСВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ ІВАНА ФРАНКА КОНЦЕРТ-МІТІНҐОМ

Едмонтон, Алта.

Старанням Освітнього комітету місцевих робітничих організацій при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні відсвяткувано на 1 червня чотирнацяті роковини смерти нашого українського великого письменника, поета революціонера Івана Франка. Роковини смерти відсвятковано концерт-мітінґом. Хор в супроводі орхестри відспівали і відіграли "Вічний революціонер" під проводом тов. Вихрестова. Вступне слово виголосив тов. Семкович, розказав про Івана Франка, про його життя й працю. Попри хор і орхестру були ще декламації, що їх написав самий Іван Франко.

На половині програми виголосив реферат т. Дранута. Тов. Дранута розказав про Франка від його народження аж до смерти.

Іван Франко був сином коваля. Його батько робив в кузні, а молодий хлопець приходив до кузні і приглядався, як то тяжко працює батько. Так само приглядався і тим людям, що приходили до кузні.

Малий Франко приглядався життю й діянні багатої кляси, порівнував життя робітників й панів і ставив собі й другим питання, чому то одні люде веселі, гарно зібрані, а другі сумні, прибиті горем, обдерті, голодні.

Іван Франко підріс і пішов до сільської школи і там учився, маючи великий хист до науки. Він і в школі бачив несправедливість і поневолення бідних дітей. Франко з молодих літ почав писати дитячі оповідання, в яких описував про діточе життя.

Франко покінчив сільську школу й пішов до ґімназії, там він ще ближче приглянувся працюючій і пануючій клясі. В той час Франко почав писати свої твори про поневолення працюючої кляси пануючою клясою й за це стали власти поліції переслідувати його. Франка арештували тричі і саджали в тюрму, але Франко в тюрмі і на волі працював для поневоленого народу і виявлював зрадницу роботу української інтеліґенції. За це й та сама інтеліґенція ненавиділа Франка і доносила на його владі, помагаючи поліції садовити Франка в тюрму.

Франко покінчив ґімназію і пішов на університет, там учився і не переставав писати. Франко докінчував студії на університеті і приготовлявся до професури. Так не сталося, як гадав Франко. Щирі свої рідні патріоти постарались, щоби Франко не дістав працю професора на львівському університеті. Як Франко захорував, то його українська інтеліґенція відцуралася, не хотіли навіть відвідати його в тяжкій недузі.

Тов. Дранута навів і познайомив присутних, які твори написав Іван Франко і які поперекладав з чужих мов на українську.

На закінчення концерт-свята відіграли і відспівали "Інтернаціонал".

Учасник свята.

ОТ І ПОМСТИЛИСЯ ПОБОЖНІ АВАНТУРНИКИ

Несто, Алта.

Зайшов я в цю околицю ще минулої зими й живу до цього часу. Тут є чимало українських робітників і фармерів, між ними є свідомі робітники, але є так само й трохи свічкогасів, які тільки й дбають про те, щоб було чим пропологати горлянку.

Саме перед святами тут урихалися досидувачі самогону, одначе самогонщики не в тімя биті. В одного лише найшли машинерію, її забрали зі собою.

На самі свята в УРД в Едмонтоні справляли товариші й товаришки забаву. На ту забаву прибули деякі фармері з поблизьких місцевостей. До галі зайшли теж підмогоричені попівські свічкогаси й стали робити авантури. Їх і викинули за це з галі.

Оті побожні авантурники помстилися на тов. С. Андрисонові в той спосіб, що перізали гарнеса коло коней і товариш мусів зичити собі їх в Едмонтоні, щоб заїхати до дому. Отака то робота тутешніх самогонщиків. Самі потапають в єгипетській тьмі, як заговорив самий їхній Мандрика й ще гнилою колодою стають на визвольному шляху робітничого визвольного руху.

Присутний.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ ОДИНОКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОБІТНИЧИЙ ЧАСОПИС В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ В КАНАДІ

"THE WORKER"

"ДІ ВОРКЕР" висвітлює всі важніші проблеми політичного життя, як краєвого так і міжнародного характеру. Широко інформує читача про клясову боротьбу та міжнародній робітничий рух.

КОЖНИЙ КЛЯСОВО-СВІДОМИЙ робітник і робітниця повинні читати цей боєвий англійський часопис.

Передплата на рік коштує — $2.00; на шість місяців — $1.00.

THE WORKER

650 BAY STREET — — — TORONTO, 2, ONT.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ДЕШЕВОЇ БІБЛІОТЕКИ

Робітничо-Фармерська Книгарня у Вінніпеґу дістала знову в обмеженій скількости дуже цінний твір Івана Франка дешевого видання "Борислав Сміється".

Тут подаємо окладинку дуже цікавої книжки:

"БОРИСЛАВ :-: :-: СМІЄТЬСЯ"

яку написав

ІВАН ФРАНКО

з життя і боротьби бориславських робітників.

Є це одна з найкращих книжок з життя галицького робітництва, що читається з великим захопленням.

Звичайна ціна цеї книжки: в оправі $2.00, а брошурована $1.50. В Робітничо-Фармерській Книгарні ви дістанете її за 50 ЦЕНТІВ.

Наше перше замовлення цеї цінної книжки розійшлося в протягу кількох тижнів. Замовлення разом з належитістю засилайте таки зараз до:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVENUE — — — WINNIPEG, MAN.